

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

18 lutego

№ 15.

Rok 1924.

Treść: 143.	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lutego 1924 r. o zmianie warunków spłat prywatno-prawnych należności w stosunku do Skarbu Państwa	179
144.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1924 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska administracyjne II kategorii w służbie państwowej	179
145.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1924 r. w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoiów umeblowanych i pensjonatów	181
146.	Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1924 r. w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia wykazu towarów, podlegających opłacie cła normalnego	182
147.	Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1924 r. w przedmiocie częściowej zmiany § 1 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, opłacających cło w monecie złotej	182

143.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 11 lutego 1924 r.

o zmianie warunków spłat prywatno-prawnych należności w stosunku do Skarbu Państwa.

Na mocy punktu 10 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Do czasu uregulowania drogą oddzielnego rozporządzenia sprawy przerachowania zobowiązań prywatno-prawnych wszelkie sumy, wpłacane z tytułu zobowiązań prywatno-prawnych zaciągniętych w stosunku do Skarbu Państwa i określonych w markach polskich, uznaje się — nienaruszając postanowionych umowami terminów i innych warunków spłat—za zaliczki na poczet należności uiszczone.

Kasy Skarbowe zarachują i pokwitują te zaliczki wedle kursu franka złotego w dniu wniesienia zaliczki, określonego w myśl art. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 2. Postanowienia § 1 nie mają zastosowania do zobowiązań prywatno-prawnych, zaciągniętych

w stosunku do Skarbu Państwa, przy których zaciągnięciu wysokość świadczeń pieniężnych w czasie ich uiszczania uzależniona została umową od wartości lub ceny innych rzeczy względnie świadczeń oraz do zobowiązań zaciągniętych w stosunku do państwowych instytucji kredytowych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

144.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 lutego 1924 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska administracyjne II kategorii w służbie państwowej.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska administracyjne II kategorii w służbie państwowej Prezydium Rady Mi-

nistrów oraz w działach Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Reform Rolnych winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci odpowiadający warunkom określonym art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem ukończenia szkół z zakresem wykształcenia średniego ogólno-kształcącego lub zawodowego, względnie zwolnieniem od wymogu przepisanego wykształcenia—po myśli art. 11 ustęp ostatni względnie art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Prośby o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy powołanej do mianowania.

Do próśb mają być dołączone: metryka urodzin, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów, świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza urzędowego oraz dokładny, własnoręcznie napisany, życiorys.

Kandydaci, nieposiadający przepisanego niniejszem rozporządzeniem wykształcenia, winni równocześnie prosić o wymienione w § 2 zwolnienie.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok, w ciągu której kandydat winien zapoznać się z agendami należącymi do tego działu administracji państwowej, w którym pełni służbę oraz z manipulacją kancelaryjno-biurową.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie opinii komisji kwalifikacyjnej władza powołana do mianowania.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowanie się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza powołana do mianowania zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg jednego roku. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem drugiego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien praktykant poddać się egzaminowi.

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do władzy powołanej do mianowania. Władza służbowa dołącza do podania sprawozdanie o wyniku służby przygotowawczej (§ 4).

O przypuszczeniu do egzaminu orzeka władza powołana do mianowania, wyznacza termin egzaminu oraz komisarzy egzaminacyjnych i zawiadamia o tem kandydata.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się za zgodą właściwego Ministra przy władzach powołanych do mianowania.

Właściwy Minister może odstąpić od wyrażenia zgody na utworzenie Komisji egzaminacyjnych przy niektórych władzach II instancji i przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym utworzonym przy innych władzach II instancji tego samego działu służby.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej mianuje właściwy Minister—komisarzy zaś egzaminacyjnych naczelnik władzy właściwej, powołanej do mianowania, z końcem każdego roku kalendarzowego na rok następny.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej musi mieć bezwarunkowo ukończone studia prawnicze zakończone przepisaniem egzaminami.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania. Kolejność egzaminowania wyznacza przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest pisemny i ustny.

Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 8. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu różnych tematów, wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Przedmiotem wypracowania ma być załatwienie jednej lub dwóch spraw administracyjnych na podstawie przedmiotowych aktów, względnie pisemne rozwiązanie kilku podyktowanych pytań z zakresu różnych gałęzi danego działu administracji.

Przy wyborze przedmiotu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o zwykłym uzdolnieniu mógł wypracować zadania w przeciągu sześciu godzin. Egzamin nie może trwać w żadnym razie dłużej, niż ośm godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika. Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń; wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innymi osobami, jest wzbronione.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia opracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczetowanie przed możliwymi późniejszymi zmianami.

Egzamin pisemny może się odbywać równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9. Przedmiotem egzaminu ustnego jest:

- 1) ustawa konstytucyjna;
- 2) ogólne zasady obowiązującego ustawodawstwa administracyjnego ze szczególnem uwzględnieniem tego działu administracji państwowej, w którym kandydat pełni służbę;
- 3) ustrój i zakres działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;
- 4) przepisy o państwowej służbie cywilnej;
- 5) przepisy kancelaryjno-manipulacyjne.

Prócz tego, winien kandydat przy egzaminie ustnym uzasadnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim szczególną uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej, niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jedomyślnie za nieudane, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „niedostatecznie”.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „niedostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy, niż pół roku, nie dłuższy zaś, niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku, egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Egzaminatorzy głosują według kolejności, w jakiej egzaminowali, po czym ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią z godłem państwowem i o treści następującej: „Komisja egzaminacyjna dla egzaminu administracyjnego dla urzędników państwowych II kategorii przy”.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i koszty podróży.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obo-

wiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Miklaszewski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
Simon

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów
z dnia 4 lutego 1924 r., poz. 144.

L. Protokołu egzaminacyjnego

Świadectwo.

Pan
(charakter służbowy)

.....
poddał się w dniach
na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 4 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P.
№ 15 poz. 144) egzaminowi na stanowiska
administracyjne II kategorii w służbie
państwowej i złożył go z wynikiem

Warszawa, dnia 192... r.

Pieczęć

.....
Komisja egzaminacyjna przy

Przewodniczący Komisji:

Komisarze egzaminacyjni:
.....

145.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 lutego 1924 r.

w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402), punktów 1, 7 i 10 art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) oraz § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r.